

лъзълъ да се разхожда отъ радостъ въ градината си. Въ това връме на ржката му кацналъ бръмбаръ. Стисналъ го въ ржка и вика на познавача:

— Хей, бръмбарко, ако си познавачъ, познай що стискамъ въ ржката си!

Бръмбарътъ се стрѣсналъ отъ страхъ и извикалъ:

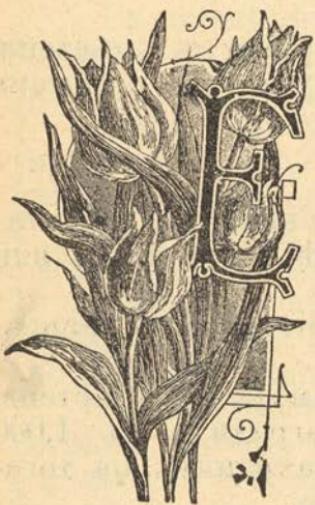
— Сега познахъ, че бръмбарътъ се хвана здраво въ твоята примка и нѣма да излѣзе отъ тукъ живъ.

— Вѣрно си позналъ, отговорилъ царътъ и заповѣдалъ да му удвоятъ наградата.

Той си отишълъ доволенъ, но се зарекълъ за напрѣдъ никому да не врачува.

Взаимно добро.

динъ пажественникъ дѣлго врѣме живѣлъ въ топлитѣ страни между чернокожитѣ диваци. Той отишълъ по тия страни, за да изучи добрѣ живота на дивацитѣ и тѣхнитѣ мѣста.

По цѣлъ день пажтувалъ той съ коня си изъ горещитѣ полета и биялъ разни диви животни. Много паж-